

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: E. M. N. N., státní příslušnost Kamerunská republika, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-99959-3/SO-2011 ze dne 10. 8. 2012,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 6. 9. 2012 domáhal rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, č. j. MV-99959-3/SO-2011 ze dne 10. 8. 2012, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, č. j. OAM.746-34/PP-2011 ze dne 12. 7. 2011, kterým byla zamítnuta jeho žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky za účelem založení rodiny podle § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k tomu, že žalobce současně s podáním žaloby nesplnil svou poplatkovou povinnost, vyzval jej soud usnesením ze dne 25. září 2012 k zaplacení soudního poplatku, který dle položky 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků 3.000 Kč. Soud současně žalobce upozornil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před tímto soudem zastaveno.

Ze správního spisu vyplývá, že soudní poplatek byl zaplacen dne 5. 10. 2012.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí mj. uvedl, že E. M. N. N. podal žádost dne 27. 9. 2010 Polici České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorát cizinecké policie Chomutov. Jeho žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky za účelem založení rodiny podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců dne 12. 7. 2011 zamítnuta, neboť správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že účastník řízení se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k pobytu tím, že účelově uzavřel manželství s občankou České republiky.

Oba účastníci řízení, E. M. N. N. a M. Š., byli po předepsaném poučení v průběhu správního řízení protokolárně vyslýcháni, přičemž oba vždy souhlasně prohlásili, že nejsou pod vlivem léků, utišujících prostředků, alkoholu ani omamných látek, což stvrdili svými podpisy.

Pobytovou kontrolou v místě uváděného společného bydliště L., H. 1828, bylo zjištěno, že E. M. N. N. se zde zdržuje, ale jeho manželka zde byla viděna jen jednou, a to v den svatby. Žadatel nebyl schopen předložit hodnověrný důkaz o tom, že má trvalý vztah obdobný rodinnému s paní Š. Manželka nezná osobní informace týkající se manžela, ve výpovědích jsou rozpory zpochybňující faktický rodinný život manželů. Žalovaný dále uvedl, že podle čl. 35 směrnice 2004/38/ES mohou jednotlivé státy přijímat opatření k odepření pobytu v případě zneužití práv nebo podvodů. Příkladem takového podvodu je i tzv. účelový sňatek. Podle sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, mohou být při posuzování existence úmyslu zneužít práv přiznaných směrnicí zohledněny zejména následující faktory:

- pár se před svatbou nikdy nesetkal,
- pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají,
- pár nemluví společným jazykem, kterému oba rozumí,
- důkaz o peněžní částce nebo daru, které byly předány, aby byl sňatek uzavřen (s výjimkou peněz nebo darů, které byly předány jako věno v kulturách, kde je to běžnou praxí),
- v minulosti jednoho nebo obou manželů existuje důkaz o předchozích účelových sňatcích nebo jiných formách zneužití a podvodu, jejichž účelem bylo nabytí práva pobytu,
- rozvoj rodinné života pouze tehdy, kdy byl přijat příkaz k vyhoštění,
- pár se rozvedl krátce potom, co státní dotyčný příslušník třetí země získal právo pobytu.

Žalovaný potom uzavřel s tím, že v tomto případě je naplněno několik uvedených znaků, a to že E. M. N. N. nebyl schopen předložit hodnověrný důkaz o tom, že má trvalý vztah obdobný rodinnému s paní Š. Manželka nezná osobní informace týkající se manžela, ve výpovědích jsou rozpory zpochybňující faktický rodinný život manželů.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že žalovaný nezjistil stav věci, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a porušil ustanovení § 2 a 3 správního řádu.

Dále namítal, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu nesplnění požadavku § 68 odst. 3 správního řádu, a zmatečné, neboť se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami.

Namítal rozpor s mezinárodními závazky České republiky ohledně práva na rodinný a soukromý život. Dovolával se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, jakož i sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES.

Uváděl, že dne 19. 2. 2011 v L. uzavřel manželství s M. Š., nar. X, bytem L., H. 1828, a že účastníkem řízení by mělo být rovněž jejich nezletilé dítě T. Š., nar. X, bytem tamtéž.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 29. 10. 2012 navrhl žalobu zamítnout s tím, že odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 10. 11. 2010 soud zjistil, že E. M. N. N. po řádném poučení uvedl, že se s partnerkou seznámil v Rumunsku na diskotéce dne 1. 1. 2010, že spolu nebydlí, ale že hledá společné bydlení, že spolu komunikují anglicky. Dále uvedl, že má tři děti, které bydlí v Kamerunu, v Praze má brigádu v restauraci a partnerka pracuje jako uklízečka v Ústí nad Labem. Žádné zdravotní problémy nemají.

Z protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 21. 3. 2011 soud zjistil, že E. M. N. N. po řádném poučení uvedl, že se s partnerkou seznámil v Rumunsku na diskotéce dne 1. 1. 2010, a že spolu komunikují anglicky. Dále uvedl, že přijel do České republiky autobusem do Prahy na Florenc dne 22. 7. 2010 ráno, a že manželka zde na něho čekala. Přijel na pozvání strýce, který se jmenuje O. S. a bydlí v L., a že z Prahy jeli za jeho strýcem domů do L. Bydleli spolu s manželkou asi sedm měsíců a ke svatbě se rozhodli oba. Svatbu zařizovala matka a sestra manželky. Uvedl, že byl již ženatý, ale manželka zemřela, a že má tři děti, které žijí v Kamerunu. Ke společnému bydlení uvedl, že bydlí v jednom pokoji

s kuchyní v prvním patře panelového třípatrového domu, dům je barevný, není jednobarevný. Nemá žádnou konkrétní profesi, v Kamerunu byl obchodníkem s kakaem, v Rumunsku studoval vysokou školu v oboru počítačů, ale nedostudoval. Chtěl by toto studium dokončit. Manželka je uklízečka, nemá stále zaměstnání, má střední školu, gymnázium, chce se vrátit do školy studovat medicínu. Žádné zdravotní problémy nemají.

Z protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 10. 11. 2010 soud zjistil, že M. Š. po řádném poučení uvedla, že se s partnerem seznámila v Rumunsku na diskotéce dne 1. 1. 2010, že spolu nebydlí, že spolu komunikují anglicky. Dále uvedla, že partner má tři děti, které bydlí v Kamerunu. Dále uvedla, že pracuje jako servírka v Ústí nad Labem a partner v nočním klubu, ale neví kde. Žádné zdravotní problémy nemají.

Z protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 21. 3. 2011 soud zjistil, že M. Š. po řádném poučení uvedla, že se s partnerem seznámila v Rumunsku na diskotéce dne 1. 1. 2010, že spolu komunikují anglicky. Budoucí manžel přiletěl z Rumunska, věděla, že přijede, ale nečekala na něj na letišti, setkali se až u ní doma v Ústí nad Labem. Dále uvedla, že spolu bydlí ve starší panelové zástavbě, v šedivém domě, a mají k dispozici 1+1 v přízemí, nájem hradí manžel majiteli bytu. Uváděla, že uzavření sňatku byl manželův návrh, a že svatbu většinou zařizovala sama, a že to byl u obou první sňatek, a že děti nemá nikdo. Z příbuzných manžela nikoho nezná. Dále uvedla, že nedokončila střední zdravotnickou školu a pracuje jen jako servírka pouze příležitostně. Manžel pracuje v nočním klubu v Praze, shání lidi do nočního klubu. Žádné zdravotní problémy nemají.

Ze správního spisu soud zjistil, že hlídka OPKPE Chomutov provedla dne 10. 3. 2011 v 11:00 hod. pobytovou kontrolu k osobě E. M. N. N. a jeho manželky, na adrese L., H. 1828. Jedná se vícepatrový řadový dům, jmenovaný bydlí v přízemí, byt č. 2, v bytě nebyl nikdo zastížen. Z výpovědi dvou sousedek vyplývá, že jmenovaný zde bydlí, ale jeho manželku viděly pouze jednou před 14 dny, když zde asi slavili svatbu. Majitel domu potvrdil, že jmenovaný má nájemní smlouvu na dobu určitou od 1. 12. 2010 do 31. 5. 2011, a že toto ubytování pro něj zajistil jiný kamerunský občan.

V odvolacím řízení byl žalobce zastoupen advokátem, a v podání ze dne 11. 8. 2011 uvedl, že se nejednalo o formální sňatek, že manželka mnohdy dělá ve Stříbře a on v Praze, a proto ne vždy jsou spolu v L. Když mají čas, tak spolu žijí intimně, zatím používají antikoncepci. Jestli byly nějaké rozpory ve výpovědi manželky, bylo to proto, že byla po práci v nočním podniku unavená a trochu opilá. Rovněž on byl po noční šichtě velmi nevyspalý. V podstatě nikdo nebyl schopen výpovědi.

Pokud žalobce namítal, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu nesplnění požadavku § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.* Musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy, je srozumitelné a není zmatečné. Žalovaný se řádně vypořádal s odvolacími námitkami. Pokud žalobce namítal opilost a únavu po noční práci, žalovaný správně odkázal na obsah protokolů o výsledcích, z nichž vyplývá, že oba účastníci řízení byli po předepsaném poučení protokolárně vyslechnuti, přičemž oba prohlásili, že

nejsou pod vlivem léků, utišujících prostředků, alkoholu ani omamných látek, což stvrdili svými podpisy.

Pokud žalobce namítal, že porušil ustanovení § 2 správního řádu, tj. základní zásady správního řízení, musel soud tuto obecnou námitku odmítnout s tím, že žalobce neuvedl, kterou ze zásad správního řízení měl žalovaný porušit a v čem toto porušení mělo spočívat. Judikatura správních soudů zastává jednotný názor, že pouze na základě řádně formulovaných žalobních tvrzení může být proveden přezkum napadeného rozhodnutí, nejsou-li žalobcem řádně a srozumitelně uvedeny jak skutkové, tak i právní důvody, žaloba není způsobilá přezkumu, resp. žalobní námitka (viz např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 92/2005-58).

Pokud žalobce namítal, že žalovaný nezjistil stav věci, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a tím porušil ustanovení § 3 správního řádu, podle něhož *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2*. Musel soud odmítnout tuto námitku jako neodůvodněnou, neboť žalovaný, jakož i správní orgán prvního stupně, vyslechly oba účastníky řízení několikrát, několikrát bylo provedeno i místní šetření. Žalobce se nepodařilo nijak doložit, že spolu s manželkou žijí ve společné domácnosti, resp. vyvrátit zjištění správních orgánů, že tomu tak není.

V žalobě uváděl žalobce, že dne 19. 2. 2011 v L. uzavřel manželství s M. Š., nar. X, bytem L., H. 1828, a že účastníkem řízení by mělo být rovněž jejich nezletilé dítě T. Š., nar. X, bytem tamtéž. Soud se pokoušel na tuto adresu doručit paní Š. vyrozumění o probíhajícím řízení, nicméně Česká pošta dne 17. 10. 2012 vrátila zásilku zpět s tím, že nebylo možno doručit, neboť adresátka na uvedené adrese L., H. 1828, nemá domovní schránku.

Pokud žalobce namítal porušení práva na rodinný a soukromý život a dovolával se směrnice 2004/38/ES, jakož i sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES, musel soud rovněž tuto námitku odmítnout jako nedůvodnou. Pokud jde o účelové sňatky, jsou definovány v bodu 28 odůvodnění směrnice jako sňatky uzavřené výlučně za účelem získání práva volného pohybu a pobytu podle směrnice, na které by jinak dotyčná osoba neměla nárok. Při výkladu pojmu zneužití v souvislosti se směrnicí musí být věnována řádná pozornost postavení občana EU. Členské státy mohou vycházet z předchozích analýz a zkušeností, které dokazují jasný vztah mezi prokázanými případy zneužití a určitými charakteristikami takovýchto případů. Členské státy mohou definovat soubor indikativních kritérií, které poukazují na to, že existuje možný úmysl zneužití práv přiznaných směrnicí výlučně za účelem obejít vnitrostátní právní předpisy upravující přistěhovalectví. Vnitrostátní orgány mohou zejména zohlednit následující faktory:

- pár se před svatbou nikdy nesetkal,
- pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají,
- pár nemluví společným jazykem, kterému oba rozumí,

- důkaz o peněžní částce nebo daru, které byly předány, aby byl sňatek uzavřen (s výjimkou peněz nebo darů, které byly předány jako věno v kulturách, kde je to běžnou praxí),
- v minulosti jednoho nebo obou manželů existuje důkaz o předchozích účelových sňatcích nebo jiných formách zneužití a podvodu, jejichž účelem bylo nabytí práva pobytu,
- rozvoj rodinné života pouze tehdy, kdy byl přijat příkaz k vyhoštění,
- pár se rozvedl krátce potom, co státní dotyčný příslušník třetí země získal právo pobytu.

V inkriminované věci hodnotily správní orgány žádost žalobce v duchu uvedených kritérií stanovených orgány Evropské unie, a správně dospěly k závěru, že existuje možný úmysl zneužití práv přiznaných směrnicí výlučně za účelem obejít vnitrostátní právní předpisy upravující přistěhovalectví. Pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají, pár nemluví společným jazykem, kterému oba rozumí. Pár nejen, že nezaložil společnou domácnost, nemá společné bydliště a manželka se ani nezdržuje na adrese žalobcem uváděné. Z protokolů o výsledku obou manželů ze dne 21. 3. 2011 je zřejmé, že každý z nich popisoval zcela jiný dům jako jejich společné bydliště. Obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k trvalému pobytu formou účelového uzavření manželství nemůže založit nabytí práv v dobré víře, takže žalobcem nabytá práva nebyla hodna ochrany, jíž se dovolával.

Správní orgány prováděly svá šetření v souladu se základními právy, zejména s čl. 8 (právo na respektování soukromého a rodinného života) a 12 (právo uzavřít manželství) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. října 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**